



# בשתי קופסות ריבה חלודות נמצא מטמון השווה חצי מיליון לירות - הקיר נפרץ - תוכן הכספת נגנב - והכל מחפשים צוואה שנעלמה באופן מסתורי

תיירים, ועוד. סכום רגיל: חמשת אלפים לירות במזומנים. עברו ימים עד שנתגלתה התעלומה הראשונה: בכיסו של המנוח לא נמצאה אף אגורה, והכספת היתה ריקה מכל כסף. לא היתה זאת התעלומה היחידה. כמה ימים לפני מותו הוציא גורמן מן הבנק שלו שתי המחאות בנקאיות, על 90 אלף לירות, ושילם עבורן בכסף מזומן. ההמחאות היו דרושות לו כדי לשלם את יתרת הסכום שהיה חייב עבור דירה שרכש בי בחוב בן-יהודה 242, אותה הועיד ללידתו, מנהלת-המלון.

למראית עין, לא היה אדם אמיד. בדרך כלל היה לבוש בבגדים ישנים. המלון, כי רחוב בן-יהודה 75, אמנם היה פעם אחת משלושת מלונות-הפאר של תל-אביב הר קטנה (יחד עם קטה'דן, במקום בו עומד כיום מלון דן, וריץ, במקום בו עומדת כיום השגרירות הצרפתית). אולם כיום זהו מלון בעל שני כוכבים, שנראה קטן וקצת ישן לעומת מלונות-הפאר הגדולים בשפת-הים. קשה היה להאמין כי גורמן, בעל ה'מלון, אדם עשיר. וקשה היה להינבא שעם מותו יפתח מחולשידים סביב ירושתו.

## הצוואה נעלמה



ה גופה נמצאה עליידי סקירה-לילה, חיים לייבוז'קין, שנשאר עובד ביום בגלל מחלתה של המנהלת. הוא הודיע מייד לרופא, שקבע את המוות. מול מיטתה, על הספה, היו מונחים מכניסיו של הנפטר, בכיסיו החזיק תמיד חביו

אולם גורמן לא שילם את הסכום. שתי המחאות לא נפרדו — וגם לא נמצאו. אולם התעלומה החשובה נגעה לצוואה, אדם כמו גורמן, סוחר ממולה, אינו נפרט ללא צוואה. הוא דיבר עליה תכופות, באוזני אנשים רבים. לידיתו המנהלת הבטיחה שהוא משאיר לה חלק גדול מרכושו, מכיוון שטיפלה בו במשך 11 השנים, בהן עבדה במלון, פעמים אחדות הכריז שהשאיר לאשתו בצוואה חמש לירות. בי



„בריסטול“ לשעבר מלון פאר של תל-אביב הקטנה, כיום מלון קטן בבן-יהודה, הכניס כנראה הכנסות ניכרות לבעליו.

# לאתו נעלמה

# הצוואה?

גיים — עורכי-הדין יהודה פודהורצר וי שמואל רכטמן, אלה נקטו באמצעים הר מקובלים. הם סגרו את חדרו של המנוח, בו נמצאה הכספת, שהיתה ריקה מכסף, אך שנמצאו בה כמה תכשיטים. האורח הבא היה קצין-המישטרה סירקיס, שהעביר למנהלת המלון הודעה סודית: למישטרה נודע שעומדים לפרוץ את חדרו של המנוח ואת הכספת. הוא ביקש לחוציא ממנה כל דבר חשוב. המנהלת צילצלה למנהלי העיזבון, שבאו למחרת היום לבדוק את המצב. כשנכנסו לחדר, נדהמו: בקיר החדר היה פרוץ חור גדול. הפורצים נכנסו לחדר הסמוך — מס' (המשך בעמוד 28)

וודאי השאיר חלק מן הרכוש גם לקרוביו — אחיו החורג, שמואל גוטליב, לו הוריש לדברי המנהלת את המלון, ובת-אחיו בתיה. האת החורג ובת-האח פנו לבית המישפט, מינו שני מנהלי עיזבון זמ

לה של כסף ואת מפתחות הכספת. הנמצאת גם היא באותו חדר. בכספת היה גורמן נוהג להשאיר סכום ניכר של כסף — את הקופה של היום, וסכום להוצאות המלון, להחלפת כסף ל

## בעל המטמון

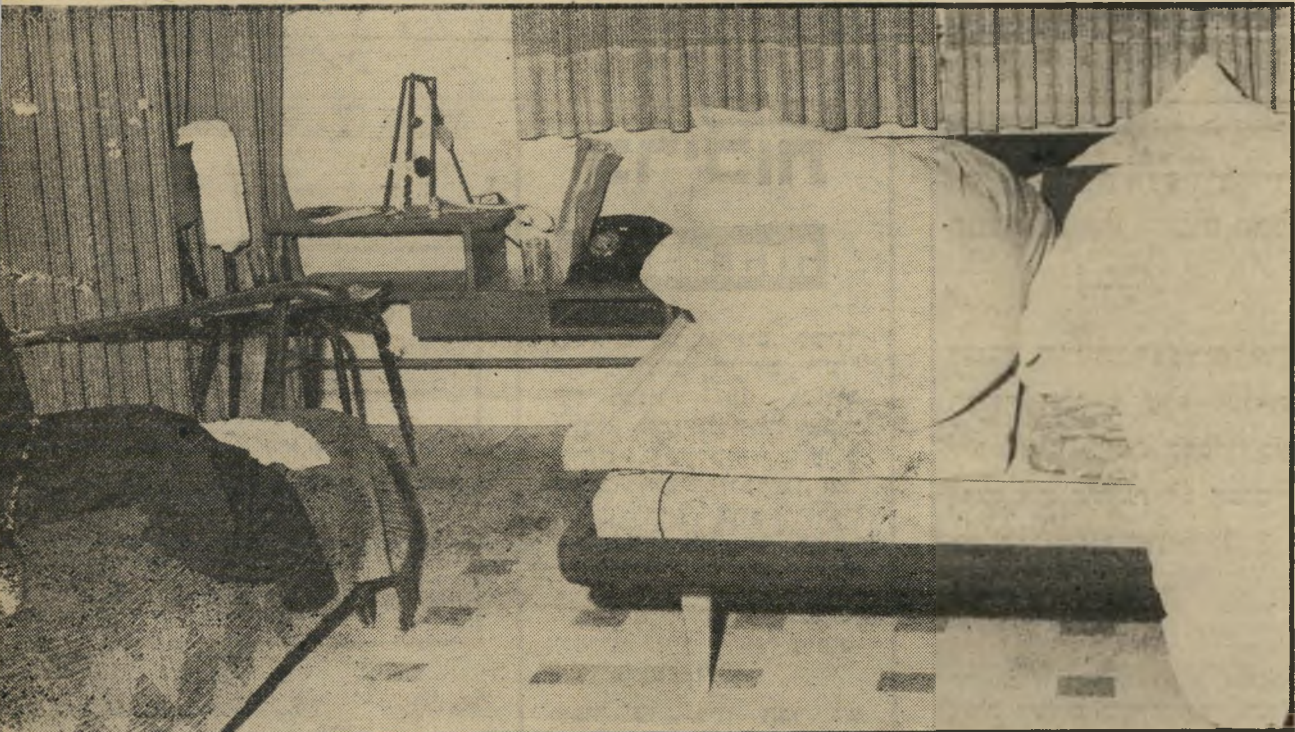
צד לפני מותו. מעטים ניחשו שיעקוב גורמן הגויץ צבר בסתר אוצר אגדתי.

ד לתות סניף בנק דיסקונט, ברחוב בן-יהודה, נסגרו הפקידים נטשו את מקומותיהם, כדי להסתכל בערימת הנייר שכיסתה את הדלפק. לא היו אלה ניירות סתם, לעיני הנוכחים הנדהמים, נתגלה מחזה בלתי-רגיל גם כי בנק; מתוך שתי קופסות-ריבה ענקיות רי חלודות, נשפכו צרורות-צרורות של שטרות-כסף ירוקים — שטרות בני דולר אחד, חמישה, עשרה וחמישים, והמחאות נוסעים. אחרי שעות של ספירה, נמנה הסכום הכולל, בסביבות חצי מיליון לירות. קופסות-הריבה עומדות במרכזה של תעלומה, שריקקה את כל הנוגעים בה: תעלומת האוצר הגנוז של יעקוב גורמן.

## גופה

### בחדר מס' 2

י עקוב גורמן, בעל מלון בריסטול בי תל-אביב, גבר שמנמן בן 61, חש בלע כאשר התעורר בוקר אחד, לפני חודשיים. הוא צילצל אל מנהלת המלון, רחל אייכנר דורון, שגם היא שכבה בביתה, חולה. זה היה הצילצול האחרון שלו. בצהריים בא הרופא לבדוק אותו, קבע שיש לגורמן שפעת. בשעה 4 אחרי-צהריים, כשהביאו לו תרופות, מצאו אותו מת במיטתו, בחדר מס' 2, חדרו הקבוע. מה שקרה מאותו רגע — שריו כולו בתעלומה המעסיקה את המישפחה, את המישטרה, ושתעסיק גם את בית-המישפט. כי גורמן היה אדם עריץ. מאשתו נפרד עוד לפני 14 שנה. ילדים לא היו לו. הקשר היחיד שנותר לו היה עם מנהלת-המלון, שהיתה גם ילדתו.



מכניסיו של המנוח עוד מונחים על הספה, שם הניח אותם ערב מותו. מכניסיו מלאים אלה נעלם סכום כסף רב לחייו ואלמנטים הוציא מותכם את מפתחות הכספת, כדי להוציא ממנה אלפי לירות ודולרים, שתי המחאות בנקאיות על 90 אלף לירות —